

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง รายได้

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 18 เรื่อง รายได้ ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2554 (IAS 18 : Revenue (Bound volume 2012 Consolidated without early application))

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีการปรับปรุงจากปี 2552 โดยปรับปรุงถ้อยคำในย่อหน้า 8

The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. It features a central figure of an elephant standing and facing left. Above the elephant's head is a traditional Thai umbrella (parasol) with multiple tiers. The entire emblem is enclosed within a circular border. The text 'CHIANG MAI UNIVERSITY 1964' is written in a serif font along the bottom inner edge of the circle. At the top, there is Thai text: 'มหาวิทยาลัยเชียงใหม่' (Mahavithayalai Chiang Mai) and 'ก่อตั้งปี ๒๕๐๗' (Established in 1964).

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญ

	ย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์	
ขอบเขต	1-6
คานิยาม	7-8
การวัดมูลค่าของรายได้	9-12
เนื้อหาของรายการบัญชี	13
การขายสินค้า	14-19
การให้บริการ	20-28
ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และเงินปันผล	29-34
การเปิดเผยข้อมูล	35-36
วันถือปฏิบัติ	37-38
ภาคผนวก	74

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 38 ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐาน การบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของแม่บทการบัญชี ในกรณีที่ไม่ได้ ให้นำแนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณ การทางบัญชีและข้อผิดพลาด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้

วัตถุประสงค์

แม่บทการบัญชีสำหรับการจัดทำและนำเสนองบการเงินให้คำนิยามไว้ว่า รายได้ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปกระแสรับหรือการเพิ่มขึ้นของ สินทรัพย์หรือการลดลงของหนี้สินซึ่งส่งผลให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ รายได้ตามคำนิยาม รวมถึง รายได้ซึ่งเกิดขึ้นจากกิจกรรม ตามปกติของกิจการและผลกำไร รายได้มีชื่อเรียกต่างๆ กัน เช่น รายได้จากการขาย รายได้จาก การให้บริการ รายได้ค่าธรรมเนียม รายได้จากดอกเบี้ย รายได้เงินปันผล รายได้ค่าสิทธิ ฯลฯ มาตรฐานการ บัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดวิธีปฏิบัติทางบัญชีสำหรับรายได้ซึ่งเกิดจากรายการหรือ เหตุการณ์บางประเภท

ประเด็นหลักทางการบัญชีสำหรับรายได้ คือ การกำหนดว่าเมื่อใดกิจการต้องรับรู้รายการ เป็นรายได้ แม่บทการบัญชีกำหนดว่ารายได้ต้องรับรู้เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่ประโยชน์ เชิงเศรษฐกิจในอนาคตของรายการจะเข้าสู่กิจการและกิจการสามารถวัดมูลค่าของประโยชน์เชิง เศรษฐกิจของรายการดังกล่าวได้อย่างน่าเชื่อถือ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ระบุถึงสถานการณ์ที่ เข้าเกณฑ์การรับรู้รายได้ และให้แนวทางในการปฏิบัติสำหรับแต่ละสถานการณ์

ขอบเขต

1. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับการบัญชีสำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นจากรายการ หรือเหตุการณ์ต่อไปนี้

- 1.1 การขายสินค้า
- 1.2 การให้บริการ
- 1.3 การให้ผู้อื่นใช้สินทรัพย์ของกิจการซึ่งก่อให้เกิดรายได้ในรูปของดอกเบี้ย
ค่า สิทธิ และเงินปันผล

2. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้ ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 เรื่อง รายได้

3. สินค้า หมายถึง สินค้าที่กิจการผลิตหรือที่ซื้อมาเพื่อขาย เช่น สินค้าที่ซื้อมาโดย กิจการค้าปลีก หรือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อื่นที่กิจการถือครองไว้เพื่อขาย

4. ตามปกติ การให้บริการ หมายถึง การที่กิจการได้ปฏิบัติงานตามที่ตกลงไว้ในสัญญา ตลอดช่วงเวลา ที่ตกลงกันซึ่งอาจเป็นการให้บริการเพียงช่วงเวลาเดียวหรือหลายช่วงเวลา มาตรฐาน การบัญชีฉบับนี้ไม่ครอบคลุมถึงรายได้ซึ่งเกิดจากสัญญาการให้บริการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงาน ก่อสร้างตามสัญญา เช่น การให้บริการด้านการจัดการโครงการ หรืองานด้านสถาปัตยกรรม เนื่องจากรายได้จากการให้บริการดังกล่าวมีวิธีปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง

5. การให้ผู้อื่นใช้สินทรัพย์ของกิจการซึ่งก่อให้เกิดรายได้ในรูปของ

5.1 ดอกเบี้ย ซึ่งเป็นค่าตอบแทนอันเกิดจากการให้ผู้อื่นใช้เงินสด รายการเทียบเท่า เงินสด หรือจำนวนค้างรับของกิจการ

5.2 ค่าสิทธิ ซึ่งเป็นค่าตอบแทนจากการให้ผู้อื่นใช้สินทรัพย์ระยะยาวของกิจการ ตัวอย่างเช่น สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ และ โปรแกรม คอมพิวเตอร์

5.3 เงินปันผล ซึ่งเป็นส่วนแบ่งกำไรที่ผู้ถือเงินลงทุนในตราสารทุนจะได้รับตาม สัดส่วนของเงินลงทุน ที่ถือ

6. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ครอบคลุมถึงรายได้ที่เกิดจาก

6.1 สัญญาเช่า (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สัญญาเช่า)

6.2 เงินปันผลซึ่งเกิดจากเงินลงทุนที่ถือปฏิบัติตามวิธีส่วนได้เสีย (ดูมาตรฐานการ บัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม)

6.3 สัญญาประกันภัยที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ฉบับที่ 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้)

6.4 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าสุทธิธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สิน ทางการเงิน หรือ การจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ดังกล่าว (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่า เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))

6.5 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าของสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น

- 6.6 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกและการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ชีวภาพ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเกษตร (คู่มือมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม (เมื่อมีการประกาศใช้))
- 6.7 การรับรู้ผลผลิตทางการเกษตรเมื่อเริ่มแรก (คู่มือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม (เมื่อมีการประกาศใช้))
- 6.8 การขุดสินแร่ (คู่มือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6 เรื่อง การสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่)

คำนิยาม

7. คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้
- รายได้** หมายถึง กระแสรับของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (ก่อนหักค่าใช้จ่าย) ในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเกิดขึ้นจากกิจกรรมตามปกติของกิจการ เมื่อกระแสรับนั้นส่งผลให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ
- มูลค่ายุติธรรม** หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ซื้อ และ ผู้ขาย ตกลงแลกเปลี่ยนสินทรัพย์กันหรือจำนวนเงินที่จ่ายชำระหนี้สิน ในขณะที่ทั้งสองฝ่ายมีความรอบรู้และเต็มใจในการแลกเปลี่ยนและสามารถต่อรองราคากันได้อย่างเป็นอิสระในลักษณะของผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน
8. รายได้ หมายถึงเฉพาะแต่กระแสของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (ก่อนหักค่าใช้จ่าย) ที่กิจการได้รับหรือพึงรับเพื่อตนเองเท่านั้น ดังนั้นจำนวนเงินที่กิจการเก็บแทนบุคคลที่สาม เช่น ภาษีขาย ภาษีสินค้าและบริการ และภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงไม่ถือเป็นประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการได้รับและไม่ทำให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ดังนั้นจำนวนดังกล่าวจึงไม่รวมเป็นรายได้ ในทำนองเดียวกันสำหรับกรณีของตัวแทน กระแสรับของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจทั้งก่อนได้รวมจำนวนเงินที่ตัวแทนเรียกเก็บแทนตัวการซึ่งจำนวนดังกล่าวไม่ได้ทำให้ส่วนของเจ้าของของตัวแทนเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด ดังนั้นจำนวนที่เรียกเก็บแทนตัวการจึงไม่ถือเป็นรายได้ เฉพาะจำนวนค่านายหน้าเท่านั้นที่ถือเป็นรายได้

การวัดมูลค่าของรายได้

9. กิจการต้องวัดมูลค่าของรายได้โดยใช้มูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือค้างรับ

10. กิจการกำหนดจำนวนรายได้ตามที่กิจการตกลงกับผู้ซื้อหรือผู้ใช้สินทรัพย์ซึ่งจำนวนรายได้ดังกล่าวเป็นมูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือค้างรับสุทธิจากจำนวนส่วนลดการค้าและส่วนลดตามปริมาณซื้อที่กิจการกำหนด

11. โดยส่วนใหญ่ สิ่งตอบแทนที่กิจการได้รับจะอยู่ในรูปของเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดและจำนวนรายได้ คือ จำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่กิจการได้รับ หรือค้างรับ อย่างไรก็ตาม หากกิจการไม่ได้รับเงินสด หรือรายการเทียบเท่าเงินสดในทันที มูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนอาจมีมูลค่าน้อยกว่าจำนวนเงินสดรับ หรือค้างรับที่ระบุไว้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจให้สินเชื่อแก่ผู้ซื้อโดยไม่คิดดอกเบี้ย หรือยอมรับตัวเงินซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาดจากผู้ซื้อเป็นสิ่งตอบแทนจากการขายสินค้า โดยนับแล้วส่วนหนึ่งของรายการดังกล่าวถือเป็น การให้สินเชื่อ ดังนั้น มูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนต้องกำหนดโดยนำจำนวนทั้งสิ้นที่จะได้รับในอนาคตคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดขึ้น ซึ่งต้องเป็นอัตราใดอัตราหนึ่งที่กำหนดได้ชัดเจนกว่าระหว่างอัตราดังต่อไปนี้

11.1 อัตราดอกเบี้ยที่ระบุในตราสารการเงินที่คล้ายคลึงกันซึ่งผู้ออกตราสารมีอันดับความน่าเชื่อถือใกล้เคียงกัน

11.2 อัตราดอกเบี้ยที่ใช้คิดลดจำนวนเงินที่ระบุในตราสารการเงินที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันเท่ากับราคาเงินสดในปัจจุบันของสินค้าหรือบริการ

ผลต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมกับจำนวนเงินของผลตอบแทนต้องรับรู้เป็นรายได้ดอกเบี้ยตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 29 ถึง 30 และตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

12. เมื่อกิจการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการที่มีลักษณะและมูลค่าใกล้เคียงกัน กิจการต้องไม่ถือว่าการแลกเปลี่ยนนั้นก่อให้เกิดรายได้ กรณีดังกล่าวมักเกิดขึ้นกับสินค้าโภคภัณฑ์ เช่น นมสดหรือน้ำมัน ซึ่งผู้ผลิตแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างกันเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในแต่ละท้องถิ่น ให้ทันเวลา เมื่อกิจการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการที่มีลักษณะไม่เหมือนกัน กิจการต้องถือว่าการแลกเปลี่ยนนั้นก่อให้เกิดรายได้ กิจการต้องวัดมูลค่าของรายได้ดังกล่าวโดยใช้มูลค่ายุติธรรมของสินค้าหรือบริการที่ได้รับปรับปรุงด้วยจำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่มีการโอนระหว่างกัน หากมูลค่ายุติธรรมของสินค้าหรือบริการที่ได้รับไม่สามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องวัดมูลค่าของรายได้โดยใช้มูลค่ายุติธรรมของสินค้าหรือบริการที่นำไปแลกเปลี่ยนปรับปรุงด้วยจำนวน เงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่มีการ โอนระหว่างกัน

เนื้อหาของรายการบัญชี

13. ตามปกติ เกณฑ์การรับรู้รายได้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับรายการบัญชีแต่ละรายการ แต่ในบางสถานการณ์ กิจการอาจจำเป็นต้องนำเกณฑ์การรับรู้รายได้มาปฏิบัติกับส่วนประกอบแต่ละส่วนของรายการบัญชีเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาของรายการบัญชีนั้น ตัวอย่างเช่น หากกิจการได้รวมค่าบริการหลังการขายที่สามารถระบุจำนวนได้ไว้ในราคาขายของสินค้า กิจการต้องบันทึกค่าบริการดังกล่าวเป็นรายได้รอการตัดบัญชีและทยอยรับรู้เป็นรายได้ตลอดระยะเวลาที่ให้บริการนั้น ในทางกลับกัน กิจการต้องนำเกณฑ์การรับรู้รายได้มาใช้ปฏิบัติกับรายการบัญชีมากกว่าหนึ่งรายการพร้อมกัน เมื่อรายการบัญชีเหล่านั้นสัมพันธ์กันจนทำให้ไม่สามารถเข้าใจถึงผลกระทบทางธุรกิจของรายการใดรายการหนึ่งได้โดยไม่อ้างอิงถึงรายการอื่นที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น กิจการอาจขายสินค้าและขณะเดียวกันได้ทำสัญญาแยกต่างหากที่จะซื้อคืนสินค้าดังกล่าวในภายหลัง หากกิจการแยกบันทึกรายการบัญชีโดยไม่พิจารณาถึงความสัมพันธ์ของรายการทั้งสองจะทำให้เนื้อหาของรายการบัญชีไม่สมบูรณ์ ดังนั้น กิจการต้องบันทึกรายการบัญชีทั้งสองรวมกันเป็นรายการเดียว

การขายสินค้า

14. กิจการต้องรับรู้รายได้จากการขายสินค้าเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้

14.1 กิจการได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับ ผู้ซื้อแล้ว

14.2 กิจการไม่เกี่ยวข้องในการบริหารสินค้าอย่างต่อเนื่องในระดับที่เจ้าของพึงกระทำ หรือไม่ได้ควบคุมสินค้าที่ขายไปแล้วทั้งทางตรงและทางอ้อม

14.3 กิจการสามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ

14.4 มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการบัญชีนั้น

14.5 กิจการสามารถวัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นหรือที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากรายการนั้น ได้อย่างน่าเชื่อถือ

15. กิจการต้องคำนึงถึงสถานการณ์แวดล้อมของรายการบัญชีในการพิจารณาว่าเมื่อใด กิจการได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับผู้ซื้อ โดยทั่วไปการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกิดขึ้นเมื่อกิจการโอนกรรมสิทธิ์หรือโอนการครอบครองสินค้าให้กับผู้ซื้อ กรณีนี้ มักเกิดขึ้นกับธุรกิจค้าปลีก แต่ในบาง

กรณี การโอนความเสี่ยงและผลตอบแทน ของความเป็นเจ้าของสามารถเกิดขึ้น ณ เวลาที่ต่างจาก เวลาในการโอนกรรมสิทธิ์หรือโอนการครอบครองสินค้าให้กับผู้ซื้อ

16. กิจการจะไม่รับรู้รายได้หากกิจการยังคงความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้า ดังนั้น รายการที่เกิดขึ้นไม่ถือว่าเป็นการขาย กิจการอาจคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของได้ในหลายลักษณะ ตัวอย่างเช่น

16.1 เมื่อกิจการยังมีภาระผูกพันต่อผลงานที่ไม่เป็นที่พอใจของผู้ซื้อซึ่งกิจการต้องรับผิดชอบนอกเหนือจากการรับประกันปกติ

16.2 เมื่อรายได้จากการขายสินค้าของกิจการขึ้นอยู่กับรายได้ที่ผู้ซื้อได้รับจากการขายสินค้านั้น

16.3 เมื่อสินค้าที่ส่งไปมีเงื่อนไขในการติดตั้งและการติดตั้งนั้นเป็นส่วนสำคัญของสัญญาซึ่งกิจการยังมิได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ และ

16.4 เมื่อผู้ซื้อจะมีสิทธิที่จะบอกเลิกการซื้อตามเหตุผลที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขายและกิจการไม่สามารถประมาณความน่าจะเป็นที่ผู้ซื้อจะคืนสินค้านั้นได้

17. หากกิจการยังคงความเสี่ยงที่ไม่เป็นนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้า รายการบัญชีที่เกิดขึ้นถือว่าเป็นการขาย ให้กิจการรับรู้รายได้ ตัวอย่างเช่น ผู้ขายอาจคงกรรมสิทธิ์ในสินค้าไว้เพียงเพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินเมื่อครบกำหนด ในกรณีดังกล่าว รายการบัญชีนั้นถือเป็นการขายและให้กิจการรับรู้เป็นรายได้หากกิจการได้โอนทั้งความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าไปแล้ว อีกตัวอย่างหนึ่งคือ กรณีที่กิจการค้าปลีกยังคงความเสี่ยงที่ไม่เป็นนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าโดยตกลงที่จะคืนเงินให้หากลูกค้าไม่พอใจในสินค้า ในกรณีดังกล่าว กิจการสามารถรับรู้รายได้ ณ เวลาที่เกิดการขายหากกิจการสามารถประมาณการรับคืนสินค้าในอนาคตได้อย่างน่าเชื่อถือพร้อมๆกับรับรู้หนี้สินที่เกิดจากการรับคืนโดยประเมินจากประสบการณ์ในอดีตและปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

18. กิจการจะรับรู้รายได้เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ที่เกี่ยวข้องกับรายการบัญชีนั้น ในบางกรณี ความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอาจไม่เกิดขึ้นจนกระทั่งกิจการได้รับสิ่งตอบแทนจากการขายแล้วหรือจนกระทั่งความไม่แน่นอนได้หมดไป ตัวอย่างเช่น ความไม่แน่นอนที่รัฐบาลต่างประเทศจะอนุมัติให้ส่งเงินซึ่งเป็นสิ่งตอบแทนจากการขายออกนอกประเทศ กิจการสามารถรับรู้รายได้ในทันทีที่รัฐบาลต่างประเทศอนุมัติให้ส่งเงินดังกล่าวออกนอกประเทศได้ เนื่องจากความไม่แน่นอนได้หมดไป อย่างไรก็ตาม เมื่อมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะเรียกเก็บได้ของจำนวนที่ได้รับรู้เป็นรายได้แล้ว จำนวนเงิน ที่กิจการไม่สามารถเรียกเก็บได้หรือจำนวนเงินที่จะได้รับคืนไม่มีความเป็นไปได้

ค่อนข้างแน่อีกต่อไป ให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายแทนที่จะนำไปปรับปรุงกับจำนวนรายได้ที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก

19. รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับรายการหรือเหตุการณ์ทางบัญชีเดียวกันต้องรับรู้ในงวดบัญชี เดียวกัน กระบวนการนี้ เรียกว่า การจับคู่รายได้และค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายในการรับประกันและค่าใช้จ่ายที่เกิดหลังการส่งสินค้าจะสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือเมื่อเงื่อนไขในข้ออื่นๆ ในการรับรู้รายได้เกิดขึ้นแล้ว อย่างไรก็ตาม กิจการไม่สามารถรับรู้รายได้หากไม่สามารถวัดมูลค่าของค่าใช้จ่ายได้อย่างน่าเชื่อถือ ในกรณีนี้ ให้กิจการบันทึกสิ่งตอบแทนที่กิจการได้รับจากการขายสินค้าเป็นหนี้สิน

การให้บริการ

20. เมื่อผลของรายการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องรับรู้รายการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการเป็นรายได้ตามขั้นความสำเร็จของรายการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ผลของรายการสามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้

- 20.1 กิจการสามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ
- 20.2 มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการบัญชานั้น
- 20.3 กิจการสามารถวัดขั้นความสำเร็จของรายการบัญชี ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงานได้อย่างน่าเชื่อถือ
- 20.4 กิจการสามารถวัดมูลค่าของต้นทุนได้อย่างน่าเชื่อถือและต้นทุนในที่นี่ หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้นแล้วและที่จะเกิดขึ้นเพื่อทำให้รายการบัญชานั้นเสร็จสมบูรณ์ *

* ดูการตีความมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง การประเมินเนื้อหาสัญญาเช่าที่สร้างขึ้นตามรูปแบบกฎหมาย (เมื่อมีการประกาศใช้)

21. การรับรู้รายได้ตามขั้นความสำเร็จของรายการบัญชี เรียกว่า วิธีอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ ตามวิธีนี้ กิจการต้องรับรู้รายได้ในงวดบัญชีที่มีการให้บริการ การรับรู้รายได้ตามเกณฑ์ดังกล่าวให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์เกี่ยวกับขอบเขตของบริการที่ให้และผลการปฏิบัติงานระหว่าง

งวด มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง ได้กำหนดให้มีการรับรู้ รายได้ตามเกณฑ์นี้ด้วย

ข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าวสามารถใช้ปฏิบัติกับการรับรู้รายได้สำหรับการ ให้บริการและการรับรู้ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับรายได้นั้น

22. กิจการจะรับรู้รายได้ได้ต่อเมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์ เศรษฐกิจ ที่เกี่ยวข้องกับรายการบัญชานั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นเกี่ยวกับ จำนวนเงินที่จะเรียกเก็บได้และได้รับรู้เป็นรายได้แล้ว จำนวนเงินที่กิจการไม่สามารถเรียกเก็บได้ หรือจำนวนเงินที่จะได้รับคืนไม่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่อีกต่อไป ให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายแทนที่ จะนำไปปรับปรุงกับจำนวนรายได้ที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก

23. โดยทั่วไป กิจการจะสามารถประมาณการได้อย่างน่าเชื่อถือหลังจากที่ได้ตกลงกับ คู่สัญญาในทุกข้อต่อไปนี้

- 23.1 สิทธิตามกฎหมายของแต่ละฝ่ายซึ่งเกี่ยวกับการให้บริการหรือการรับบริการ
- 23.2 สิ่งตอบแทนที่จะแลกเปลี่ยนกัน
- 23.3 ลักษณะและเงื่อนไขในการชำระเงิน

โดยทั่วไป กิจการต้องมีระบบการจัดทำรายงานและงบประมาณทางการเงินที่ดีเพื่อใช้ ภายในกิจการ และกิจการต้องทบทวนประมาณการรายได้ตลอดระยะเวลาที่ให้บริการและแก้ไข ประมาณการดังกล่าวเมื่อจำเป็น การแก้ไขประมาณการนั้น ไม่ถือเป็นการแสดงว่ากิจการไม่สามารถ ประมาณผลของรายการบัญชีได้อย่างน่าเชื่อถือ

24. กิจการอาจกำหนดขึ้นความสำเร็จของรายการบัญชีได้หลายวิธี กิจการต้องเลือกใช้วิธีที่ สามารถวัดระดับของบริการที่แล้วเสร็จได้อย่างน่าเชื่อถือตามลักษณะของรายการบัญชี ซึ่งอาจ รวมถึง

- 24.1 การสำรวจงานที่ได้ทำแล้ว
- 24.2 อัตราส่วนของบริการที่ให้จนถึงปัจจุบันเทียบกับบริการทั้งสิ้นที่ต้องให้
- 24.3 สัดส่วนของต้นทุนที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันกับประมาณการต้นทุนทั้งสิ้น ต้นทุนที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันให้รวมเฉพาะต้นทุนของบริการที่ให้แล้วจนถึง ปัจจุบัน ส่วนประมาณการต้นทุนทั้งสิ้นให้รวมต้นทุนของบริการทั้งที่ให้แล้ว และที่จะให้ในอนาคต ตามปกติเงินจ่ายล่วงหน้าหรือเงินรับล่วงหน้าจาก ลูกค้าจะไม่ได้สะท้อนถึงระดับของบริการที่ให้ไปแล้ว

25. ในทางปฏิบัติ หากกิจการไม่สามารถจำแนกบริการที่ให้เนื่องจากต้องให้บริการหลาย อย่างในช่วงเวลาเดียวกัน กิจการต้องรับรู้รายได้ด้วยวิธีเส้นตรงตลอดช่วงเวลาดังกล่าว เว้นแต่จะมี

หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ากิจการสามารถใช้วิธีอื่นที่เหมาะสมกว่าในการแสดงขึ้นความสำเร็จของบริการที่ให้ หากการให้บริการนั้นประกอบด้วยบริการหลักซึ่งมีความสำคัญกว่าการบริการอื่นๆ กิจการต้องไม่รับรู้รายได้จนกระทั่งการให้บริการหลักนั้นได้ดำเนินการแล้ว

26. หากกิจการไม่สามารถประมาณผลของรายการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องรับรู้รายได้ไม่เกินจำนวนค่าใช้จ่ายที่รับรู้ไปแล้วซึ่งคาดว่าจะได้รับคืน

27. ตามปกติ กิจการอาจไม่สามารถประมาณผลของรายการบัญชีได้อย่างน่าเชื่อถือในระยะเริ่มแรกที่เกิดรายการบัญชี อย่างไรก็ตาม หากกิจการคาดว่าจะมีความเป็นไปได้ก่อนข้างหน้าที่กิจการจะได้รับต้นทุน ที่เกิดขึ้นจากรายการบัญชานั้น กิจการจะสามารถรับรู้รายได้ได้ไม่เกินจำนวนต้นทุนที่เกิดขึ้นที่คาดว่าจะได้รับคืน กิจการต้องไม่รับรู้กำไรหากไม่สามารถประมาณผลของรายการบัญชีได้อย่างน่าเชื่อถือ

28. กิจการต้องรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นเป็นค่าใช้จ่ายโดยไม่รับรู้รายได้ที่เกี่ยวข้องหากกิจการไม่สามารถประมาณผลของรายการบัญชีได้อย่างน่าเชื่อถือและคาดว่าจะไม่ได้รับคืนต้นทุนที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อกิจการสามารถประมาณผลของรายการบัญชีได้อย่างน่าเชื่อถือเนื่องจากความไม่แน่นอนได้หมดไป กิจการสามารถรับรู้รายได้ตามย่อหน้าที่ 20 แทนการรับรู้รายได้ตามย่อหน้าที่ 26

ดอกเบีย ค่าสิทธิ และเงินปันผล

29. กิจการต้องรับรู้รายได้ในรูปดอกเบีย ค่าสิทธิ และเงินปันผล ที่เกิดจากการให้ผู้อื่นใช้สินทรัพย์ ของกิจการตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 30 เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้

29.1 มีความเป็นไปได้ก่อนข้างหน้าที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการบัญชานั้น

29.2 กิจการสามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ

30. รายได้ดอกเบีย ค่าสิทธิ และเงินปันผล ต้องรับรู้ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

30.1 ดอกเบียต้องรับรู้ตามเกณฑ์อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (คู่มือมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))

30.2 ค่าสิทธิต้องรับรู้ตามเกณฑ์คงค้างซึ่งเป็นไปตามเนื้อหาของข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง

30.3 เงินปันผลต้องรับรู้เมื่อผู้ถือหุ้นมีสิทธิได้รับเงินปันผล

31. (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

32. หากกิจการซื้อเงินลงทุนที่ระบุอัตราดอกเบี้ย โดยมีดอกเบี้ยคงค้างที่เกิดขึ้นก่อนการซื้อ กิจการต้อง ปั่นส่วนดอกเบี้ยที่ได้รับในเวลาต่อมาระหว่างดอกเบี้ยรับที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาก่อนการซื้อและหลังการซื้อเพื่อรับรู้เป็นรายได้เฉพาะส่วนที่เกิดขึ้นหลังการซื้อ

33. กิจการต้องใช้เกณฑ์คงค้างในการบันทึกค่าสิทธิตามข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่เนื้อหาตามข้อตกลง จะแสดงให้เห็นว่าการรับรู้รายได้จะเหมาะสมยิ่งขึ้นหากใช้เกณฑ์อื่นที่มีระบบและสมเหตุสมผล

34. กิจการจะรับรู้รายได้เมื่อมีความเป็นไปได้ก่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ที่เกี่ยวข้องกับรายการบัญชีนั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะ เรียกเก็บได้และได้รับรู้เป็นรายได้แล้ว จำนวนเงินที่กิจการไม่สามารถเรียกเก็บได้หรือจำนวนเงิน ที่จะได้รับคืนไม่มีความเป็นไปได้ก่อนข้างแน่อีกต่อไป ให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายและต้องไม่นำไปปรับปรุงกับจำนวนรายได้ที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก

การเปิดเผยข้อมูล

35. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

35.1 นโยบายการบัญชีที่กิจการใช้ในการรับรู้รายได้ ซึ่งรวมถึงวิธีกำหนดขึ้นความสำเร็จของรายการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ

35.2 จำนวนรายได้แต่ละประเภทที่มีนัยสำคัญที่รับรู้ระหว่างงวดซึ่งรวมถึงรายการต่อไปนี้

35.2.1 การขายสินค้า

35.2.2 การให้บริการ

35.2.3 ดอกเบี้ย

35.2.4 ค่าสิทธิ

35.2.5 เงินปันผล

35.3 จำนวนรายได้ที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการซึ่งรวมอยู่ในรายได้แต่ละประเภทที่มีนัยสำคัญ

36. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้นตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ข้อมูลดังกล่าวอาจเกิดจากรายการ เช่น ค่ารับประกันสินค้า ค่าชดเชยความเสียหาย ค่าปรับ หรือผลขาดทุนที่อาจเกิดขึ้น

วันถือปฏิบัติ

37. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป

38. (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

ภาคผนวก

ภาคผนวกนี้ทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางเท่านั้น และไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ภาคผนวกนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงถึงการนำมาตราฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้ มาประยุกต์ใช้โดยอธิบายความหมายในสถานการณ์เชิงพาณิชย์ บางประเภทให้ชัดเจนขึ้น ตัวอย่าง ที่นำเสนอเน้นถึงรายการบัญชีในบางลักษณะและไม่ได้พิจารณาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทุกปัจจัยซึ่งอาจมีผล ต่อการรับรู้รายได้ ตัวอย่างดังกล่าวสมมุติว่า

- ก) กิจการสามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ ได้อย่างน่าเชื่อถือ
- ข) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น
- ค) กิจการสามารถวัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นหรือที่จะเกิดขึ้น ได้อย่างน่าเชื่อถือ

การขายสินค้า

ตัวอย่างที่ 1 การขายโดยยังไม่ส่งมอบสินค้านี้เนื่องจากเป็นความประสงค์ของผู้ซื้อ ทั้งที่ผู้ซื้อ มีกรรมสิทธิ์ในสินค้านั้นและยอมรับหนี้แล้ว

กิจการสามารถรับรู้รายได้หลังจากผู้ซื้อ มีกรรมสิทธิ์ในสินค้าก็ต่อเมื่อ

- ก. มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะส่งสินค้าให้ผู้ซื้อ
- ข. สินค้าที่ขายไปแล้วนั้นอยู่ในความครอบครองของกิจการ ซึ่งกิจการได้ระบุไว้แล้วอย่างชัดเจนและสินค้านั้นพร้อมที่จะส่งมอบให้ผู้ซื้อ ณ เวลาที่มีการรับรู้รายได้
- ค. ผู้ซื้อ มีคำสั่งเลื่อนเวลาการส่งมอบสินค้า
- ง. เงื่อนไขการชำระเงินเป็นไปตามปกติ

กิจการจะไม่รับรู้รายได้ หากกิจการเพียงแต่คาดว่าจะสามารถจัดหาหรือผลิตสินค้าได้ทันเวลาที่ต้องส่งมอบ

ตัวอย่างที่ 2 การขายสินค้าอย่างมีเงื่อนไข

ก. การขายสินค้าโดยมีเงื่อนไขการติดตั้งและการตรวจสอบ

ตามปกติ กิจการสามารถรับรู้รายได้ได้หากผู้ซื้อยอมรับสินค้าและการติดตั้งเสร็จสิ้นลง และสินค้าผ่านการตรวจสอบ อย่างไรก็ตาม กิจการสามารถรับรู้รายได้ทันทีที่ผู้ซื้อยอมรับสินค้าเมื่อ

ก1. การติดตั้งเป็นกระบวนการที่ง่าย ตัวอย่างเช่น การติดตั้งโทรทัศน์ ซึ่งเป็นเพียงการแกะกล่องต่อสายไฟและติดตั้งเสาอากาศ

ก2. การตรวจสอบเป็นเพียงเพื่อยืนยันราคาที่กำหนดไว้ตามสัญญาเท่านั้น ตัวอย่างเช่นการนำส่งแร่เหล็ก น้ำตาล หรือถั่วเหลือง

ข. การขายโดยมีเงื่อนไขที่ผู้ซื้อสามารถคืนสินค้าได้ภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่มีความไม่แน่นอนในการคืนสินค้า กิจการจะรับรู้รายได้เมื่อผู้ซื้อยอมรับสินค้าอย่างเป็นทางการแล้ว หรือเมื่อระยะเวลาการคืนสินค้าได้สิ้นสุดลงหลังจาก ที่ผู้ซื้อได้รับสินค้าแล้ว

ค. การฝากขายซึ่งผู้รับฝาก (ผู้ซื้อ) ทาหน้าที่ขายสินค้าแทนผู้ฝาก (ผู้ขาย)

ผู้ฝากต้องรับรู้รายได้เมื่อผู้รับฝากได้ขายสินค้านั้นให้กับบุคคลที่สาม

ง. การขายแบบจ่ายเงินสดเมื่อส่งมอบ

กิจการต้องรับรู้รายได้เมื่อมีการส่งมอบสินค้าให้ผู้ซื้อและผู้ขายหรือตัวแทนได้รับเงินสด

ตัวอย่างที่ 3 การขายในกรณีที่จะส่งมอบสินค้าก็ต่อเมื่อผู้ซื้อได้ชำระเงินครบแล้ว

กิจการจะรับรู้รายได้เมื่อมีการส่งมอบสินค้า อย่างไรก็ตาม หากประสบการณ์ที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่าการขายส่วนใหญ่มักจะล้มเหลว กิจการสามารถรับรู้รายได้เมื่อได้รับเงินมัดจำในจำนวนที่มีนัยสำคัญ โดยกิจการมีสินค้าอยู่ในครอบครองสามารถระบุได้อย่างชัดเจน และพร้อมที่จะส่งมอบให้ผู้ซื้อ

ตัวอย่างที่ 4 การขายตามสั่ง โดยกิจการจะได้รับชำระเงินทั้งหมดหรือบางส่วนก่อนการส่งมอบสินค้าซึ่งยังไม่มีในครอบครอง เช่น สินค้ายังอยู่ในระหว่างการผลิตหรือสินค้าที่บุคคลที่สามจะส่งไปยังผู้ซื้อโดยตรง กิจการจะรับรู้รายได้เมื่อผู้ซื้อได้รับสินค้าแล้ว

ตัวอย่างที่ 5 การขายโดยมีสัญญาซื้อคืน (ไม่รวมการแลกเปลี่ยนสินค้า) ผู้ขายตกลงที่จะซื้อคืนสินค้าที่ขายไปนั้นคืนในภายหลัง หรือเมื่อผู้ขายมีสิทธิเลือกที่จะซื้อคืนหรือผู้ซื้อมีสิทธิเลือกที่จะขายคืน สำหรับการขายและมีสัญญาซื้อคืนสำหรับสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน ผู้ขายต้องวิเคราะห์เนื้อหาของเงื่อนไขในข้อตกลงเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ขายได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของให้ผู้ซื้อแล้ว จึงจะสามารถรับรู้รายได้ได้ หากความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของยังคงอยู่กับผู้ขายแม้ว่าผู้ขายได้โอนกรรมสิทธิ์ ตามกฎหมายไปแล้ว รายการดังกล่าวถือเป็นการจัดหาเงินซึ่งไม่ก่อให้เกิดรายได้ สำหรับการขายสินทรัพย์ทางการเงินโดยมี

สัญญาซื้อคืน ให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่า เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

ตัวอย่างที่ 6 การขายสินค้าให้ตัวกลาง เช่น ผู้แทนจำหน่าย ผู้จัดจำหน่าย หรือบุคคลอื่นเพื่อ การขายต่อ ตามปกติผู้ขายจะรับรู้รายได้เมื่อได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็น เจ้าของไปแล้ว อย่างไรก็ตาม หากโดยเนื้อหาผู้ซื้อทำหน้าที่เป็นตัวแทนเท่านั้นให้ถือว่าการขายนั้น เป็นการฝากขาย

ตัวอย่างที่ 7 ค่าสมาชิกสิ่งตีพิมพ์และรายการที่คล้ายคลึงกัน

เมื่อค่าสมาชิกในแต่ละช่วงเวลาเป็นจำนวนเงินที่ใกล้เคียงกัน กิจการจะรับรู้รายได้โดย วิธีเส้นตรงตลอดอายุการเป็นสมาชิกซึ่งมีการส่งมอบสินค้า เมื่อค่าสมาชิกในแต่ละช่วงเวลาเป็นจำนวน เงินที่แตกต่างกัน กิจการจะรับรู้รายได้ตามสัดส่วนราคาขายของสินค้าที่ส่งมอบกับประมาณการ ราคาขายทั้งสิ้นของสินค้าที่ต้องส่งมอบตลอดอายุการเป็นสมาชิก

ตัวอย่างที่ 8 การขายตามสัญญาผ่อนชำระตามเงื่อนไขการผ่อนชำระเป็นรายงวด

กิจการต้องรับรู้รายได้ ณ วันที่ขาย โดยราคาขายเป็นมูลค่าปัจจุบันของสิ่งตอบแทน ที่ได้รับ หรือค้างรับ ซึ่งไม่รวมดอกเบี้ย อัตราคิดลดที่ใช้คืออัตราดอกเบี้ยที่กำหนดขึ้น รายได้ส่วนที่เป็น ดอกเบี้ย กิจการต้องรับรู้เป็นรายได้โดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

ตัวอย่างที่ 9 รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์

ตัวอย่างนี้ถูกยกเลิกโดยการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 สัญญาการ ก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์

การให้บริการ

ตัวอย่างที่ 10 ค่าติดตั้ง กิจการจะรับรู้รายได้จากการติดตั้งตามขั้นความสำเร็จของบริการที่ ให้ เว้นแต่การติดตั้งนั้นเป็นเพียงส่วนประกอบย่อยของการขาย ซึ่งในกรณีนี้กิจการจะรับรู้รายได้ จากการติดตั้งเมื่อขายสินค้า

ตัวอย่างที่ 11 ค่าบริการซึ่งรวมอยู่ในราคาขายของผลิตภัณฑ์ เมื่อราคาขายของผลิตภัณฑ์ได้ รวมจำนวนที่สามารถระบุได้สำหรับการให้บริการหลัง การขาย (เช่น การให้บริการหลังการขาย

และการปรับปรุงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้ดีขึ้นหลังจากที่ขายไปแล้ว) จำนวนที่สามารถระบุได้ดังกล่าวต้องบันทึกเป็นรายได้รอการตัดบัญชีและทยอยรับรู้เป็นรายได้ตลอดระยะเวลาที่มีการให้บริการ ตามปกติ รายได้รอการตัดบัญชีดังกล่าวได้รวมถึงต้นทุนการให้บริการที่คาดว่าจะเกิดตามข้อตกลง และกำไรจากการให้บริการนั้น

ตัวอย่างที่ 12 ค่านายหน้าโฆษณา กิจกรรมจะรับรู้รายได้ค่านายหน้าโฆษณาเมื่อสื่อโฆษณานั้นได้เผยแพร่สู่สาธารณชน ส่วนรายได้ค่าผลิตสื่อโฆษณาต้องรับรู้ตามขั้นความสำเร็จของงานนั้น

ตัวอย่างที่ 13 ค่านายหน้าตัวแทนประกันภัย ตัวแทนจะรับรู้รายได้ค่านายหน้าประกันภัยที่ได้รับหรือค้างรับเมื่อวันที่กรมธรรม์ใหม่มีผลบังคับหรือวันที่ต่ออายุกรมธรรม์หากตัวแทนนั้นไม่ต้องการให้บริการอื่นอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม หากมีความเป็นไปได้ก่อนข้างหน้าที่ตัวแทนจะต้องให้บริการต่อไปตลอดอายุของกรมธรรม์ ตัวแทนต้องบันทึกค่านายหน้าประกันภัยนั้นเป็นรายได้รอการตัดบัญชีและทยอยรับรู้เป็นรายได้ตลอดอายุของกรมธรรม์ที่มีผลบังคับ

ตัวอย่างที่ 14 ค่าธรรมเนียมการให้บริการทางการเงิน ค่าธรรมเนียมการให้บริการทางการเงินให้รับรู้เป็นรายได้ตามวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมนั้นตามเกณฑ์การบันทึกบัญชีสำหรับตราสารการเงินที่เกี่ยวข้อง ชื่อของค่าธรรมเนียมการให้บริการทางการเงินอาจไม่แสดงให้เห็นถึงลักษณะและเนื้อหาของบริการที่ให้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องแยกค่าธรรมเนียมออกเป็น 3 ประเภทดังต่อไปนี้

ก. ค่าธรรมเนียมที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของเครื่องมือทางการเงิน โดยทั่วไป ค่าธรรมเนียมดังกล่าวเป็นส่วนปรับปรุงอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม หากเครื่องมือทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมรับรู้เป็นกำไรหรือขาดทุน กิจกรรมรับรู้ค่าธรรมเนียมเป็นรายได้เมื่อกิจกรรมรับรู้เครื่องมือทางการเงินเริ่มแรก

ก1. ค่าธรรมเนียมเริ่มแรกที่กิจการได้รับจากการออกหรือได้มาซึ่งสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งไม่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ภายใต้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ค่าธรรมเนียมดังกล่าวอาจรวมถึงจำนวนที่ชดเชยให้กับกิจการในการประเมินฐานะการเงินของผู้กู้ การประเมิน

มูลค่าหลักประกัน และการจัดการ ให้มีการ ค้ำประกัน การเจรจาตกลงเงื่อนไข การจัดเตรียมและการดำเนินการเกี่ยวกับเอกสาร และการทําธุรกรรมขั้นสุดท้ายภายหลังที่ตกลงกันได้ ค่าธรรมเนียมดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของการก่อให้เกิดความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องกับเครื่องมือทางการเงิน ดังนั้น ค่าธรรมเนียมและต้นทุนของรายการที่เกี่ยวข้อง (ตามนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) ต้องบันทึกเป็นรายการรอการตัดบัญชีและทยอยรับรู้เพื่อปรับปรุงอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง

ก2. ค่าธรรมเนียมผูกพันวงเงินที่กิจการได้รับจากการจัดหางินที่จะให้กู้ยืม ในกรณีที่วงเงินให้กู้ยืมไม่เข้าขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) หากมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะมีการให้กู้ยืมเงินเกิดขึ้นและภาระผูกพันการให้กู้ยืมไม่ได้อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ค่าธรรมเนียมผูกพันวงเงินที่ได้รับต้องถือเป็นค่าชดเชยของการผูกพันอย่างต่อเนื่องกับการได้มาซึ่งเครื่องมือทางการเงินนั้น ดังนั้น ค่าธรรมเนียมผูกพันวงเงินและต้นทุนของรายการที่เกี่ยวข้อง (ตามนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) ต้องบันทึกเป็นรายการรอการตัดบัญชีและทยอยรับรู้เพื่อปรับปรุงอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง ในกรณีที่ข้อผูกพันวงเงินสิ้นสุดลงโดยที่กิจการมิได้ให้กู้ยืม กิจการสามารถรับรู้ค่าธรรมเนียดังกล่าวเป็นรายได้ ณ วันที่ข้อผูกพันวงเงินสิ้นสุดลง ในกรณีที่ภาระผูกพันการให้กู้ยืมเป็นไปตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ให้ถือเป็นอนุพันธ์ทางการเงินและวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม

ก3. ค่าธรรมเนียมเริ่มแรกที่ได้รับจากการออกหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่ามูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ค่าธรรมเนียมเริ่มแรก

ได้รับนั้น รวมถึงต้นทุนของรายการที่เกี่ยวข้อง (ตามนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) ต้องรวมในจำนวนเงินเริ่มแรกของมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทางการเงิน และรับรู้เพื่อปรับปรุงกับอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง กิจการต้องแยกค่าธรรมเนียมและต้นทุน ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงของหนี้สินทางการเงินจากค่าธรรมเนียมเริ่มแรกและต้นทุนของรายการด้วยวิธีราคาทุนตัดจำหน่าย ค่าธรรมเนียมเหล่านี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการก่อให้เกิดหนี้สินทางการเงิน เมื่อหนี้สินทางการเงินมิได้จัดประเภทเป็นหนี้สินทางการเงินที่แสดงด้วยที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการให้บริการ เช่น การให้บริการทางด้านการจัดการเงินลงทุน

ข. ค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นเมื่อมีการให้บริการ

ข1. ค่าธรรมเนียมที่กิจการเรียกเก็บจากการจัดการเงินกู้

กิจการจะรับรู้ค่าธรรมเนียมที่ได้รับสำหรับการให้บริการจัดการเงินกู้เป็นรายได้เมื่อมีการให้บริการ

ข2. ค่าธรรมเนียมผูกพันวงเงินที่กิจการได้รับจากการประกันวงเงินที่จะให้กู้ตามเวลาที่กำหนด ซึ่งไม่ได้อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) หากไม่นำเป็นไปได้อาจจะมีการกู้ยืมเกิดขึ้น และการระผูกพันการให้กู้ยืมไม่ได้อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กิจการจะรับรู้ค่าธรรมเนียมผูกพันวงเงินดังกล่าวเป็นรายได้ตลอดระยะเวลาที่ข้อผูกพันนั้นมีผลบังคับใช้ ในกรณีที่การระผูกพันการให้กู้ยืมอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ให้ถือเป็นตราสารอนุพันธ์และวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม

ข3. ค่าธรรมเนียมบริหารจัดการเงินลงทุน

ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากการบริหารจัดการเงินลงทุนจะรับรู้เป็นรายได้ เมื่อได้ให้บริการแล้ว ต้นทุนส่วนเพิ่มซึ่งสามารถระบุได้โดยตรงว่าเป็นไปตามสัญญาของการบริหารจัดการเงินลงทุน จะต้องรับรู้เป็นสินทรัพย์เมื่อเป็นรายการที่ระบุและแยกได้ อย่างชัดเจน ซึ่งมูลค่าทำได้ที่น่าเชื่อถือ และต้องเป็นจำนวนที่มีความเป็นไปได้ก่อนข้างต้นที่จะได้รับคืน ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ต้นทุนส่วนเพิ่มคือจำนวนซึ่งไม่น่าจะเกิดขึ้น ถ้ากิจการมิได้มีสัญญาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเงินลงทุน สินทรัพย์จึงถือเป็นสิทธิตามสัญญาของกิจการที่จะได้รับประโยชน์จากการให้บริการในการบริหารจัดการเงินลงทุน และสินทรัพย์นั้นต้องตัดจำหน่ายเมื่อกิจการรับรู้รายได้ที่เกี่ยวข้อง ถ้ากิจการมีสัญญาในการบริหารจัดการเงินลงทุนใน ลักษณะของกลุ่มเงินลงทุน กิจการอาจต้องประเมินมูลค่าที่จะได้รับคืนโดยใช้กลุ่มเงินลงทุนนั้นเป็นเกณฑ์ สัญญาให้บริการทางการเงินบางประเภทจะเกี่ยวข้องกับทั้งกับเครื่องมือทางการเงินเริ่มแรกหนึ่งหรือสองประเภท และข้อกำหนดการให้บริการบริหารจัดการเงินลงทุน ตัวอย่างเช่น สัญญาเงินฝากรายเดือนระยะยาวที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการตราสารทุนเป็นกลุ่ม ผู้ให้บริการตามสัญญาต้องแยกต้นทุนของรายการที่เกี่ยวข้องกับตราสารการเงินเริ่มแรกจากต้นทุนของการได้รับสิทธิในการให้บริการบริหารจัดการเงินลงทุน

ค. ค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นเมื่อมีการดำเนินการที่มีนัยสำคัญ

กิจการจะรับรู้ค่าธรรมเนียมดังกล่าวเป็นรายได้เมื่อการดำเนินการที่เป็นนัยสำคัญได้เสร็จสิ้นลงดังตัวอย่างต่อไปนี้

ค1. ค่านายหน้าในการจัดสรรหุ้นให้ลูกค้า

กิจการจะรับรู้ค่านายหน้าเป็นรายได้เมื่อได้จัดสรรหุ้นให้ลูกค้าแล้ว

ค2. ค่าธรรมเนียมในการจัดการให้มีการกู้ยืมระหว่างผู้กู้กับนักลงทุน

กิจการจะรับรู้ค่าธรรมเนียมเป็นรายได้เมื่อการจัดการดังกล่าวเสร็จสิ้นลง

ค3. ค่าธรรมเนียมจากการจัดหาเงินให้กู้ยืมร่วม

ค่าธรรมเนียมซึ่งกิจการได้รับจากการจัดหาผู้ให้กู้ยืมร่วมโดยที่กิจการไม่มีส่วนในเงินกู้ยืม (หรือมีส่วนในเงินกู้ยืมนั้นแต่ได้รับอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงใกล้เคียงกับเจ้าหนี้รายอื่น) ถือเป็นค่าชดเชยสำหรับการให้บริการกิจการสามารถรับรู้ค่าธรรมเนียมนดังกล่าวเป็นรายได้เมื่อการจัดหาผู้ให้กู้ยืมร่วมได้เสร็จสิ้นลง

ตัวอย่างที่ 15 **ค่าผ่านประตู** กิจการจะรับรู้รายได้จากการแสดง การจัดเลี้ยง และงานรื่นเริงอื่น เมื่องานเหล่านั้นได้เสร็จสิ้นลง หากค่าผ่านประตูนั้นสามารถเข้าชมการแสดงได้หลายประเภท กิจการต้อง ปันส่วนค่าผ่านประตูให้กับการแสดงแต่ละประเภทตามเกณฑ์ที่เหมาะสม

ตัวอย่างที่ 16 **ค่าเล่าเรียน** กิจการจะรับรู้รายได้ค่าเล่าเรียนตลอดระยะเวลาที่มีการสอน

ตัวอย่างที่ 17 ค่าธรรมเนียมแรกเข้า ค่าใช้บริการ และค่าบำรุงสมาชิก

กิจการจะรับรู้รายได้ตามลักษณะของการให้บริการ หากค่าธรรมเนียมที่กิจการเรียกเก็บเป็นเพียงค่าบำรุงสมาชิกและค่าบริการอื่นทั้งหมดหรือสินค้ามีการเรียกเก็บแยกต่างหาก หรือหากมีการเก็บค่าบำรุงสมาชิกรายปี กิจการจะรับรู้ค่าธรรมเนียมนดังกล่าวเป็นรายได้เมื่อคาดว่าจะสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียนั้นได้ หากค่าธรรมเนียนรวมถึงสิทธิ ที่สมาชิกจะได้รับบริการหรือสิ่งตีพิมพ์ตลอดอายุของการเป็นสมาชิกหรือได้สิทธิในการซื้อสินค้าหรือบริการในราคาต่ำกว่าที่คิดกับผู้ที่ไม่เป็นสมาชิก กิจการจะรับรู้รายได้ตามเกณฑ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงจังหวะเวลา ลักษณะ และมูลค่าของประโยชน์ที่ให้แก่สมาชิก

ตัวอย่างที่ 18 **สิทธิในการเป็นผู้แทนจำหน่าย** ค่าสิทธิในการเป็นผู้แทนจำหน่าย อาจรวมถึงการให้บริการเมื่อเริ่มแรก การให้บริการในเวลาต่อมา การจัดหาอุปกรณ์และสินทรัพย์อื่นที่มีตัวตน และการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้น กิจการต้องรับรู้ค่าสิทธิดังกล่าวเป็นรายได้ตามเกณฑ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ในการคิดค่าสิทธินั้น วิธีการรับรู้รายได้ค่าสิทธิที่เหมาะสมมีดังต่อไปนี้

ก. การจัดหาอุปกรณ์และสินทรัพย์อื่นที่มีตัวตน

กิจการจะรับรู้มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ขายเป็นรายได้เมื่อมีการส่งมอบสินทรัพย์หรือโอนกรรมสิทธิ์

ข. การให้บริการเมื่อเริ่มแรกและในเวลาต่อมา

กิจการจะรับรู้ค่าสิทธิในการเป็นผู้แทนจำหน่ายเป็นรายได้เมื่อให้บริการไม่ว่าค่าสิทธินั้นจะเป็นค่าสิทธิเริ่มแรกหรือค่าสิทธิรายปี หากค่าสิทธิรายปีไม่ครอบคลุมต้นทุนการให้บริการอย่างต่อเนื่องและกาไรที่สมเหตุสมผล กิจการจะบันทึกค่าสิทธิเริ่มแรก

บางส่วนที่เพียงพอสำหรับต้นทุนการให้บริการอย่างต่อเนื่องและกาไรที่สมเหตุสมผลของบริการนั้นเป็นรายการรอการตัดบัญชีและทยอยรับรู้เป็นรายได้เมื่อให้บริการ

สัญญาการเป็นผู้แทนจำหน่ายอาจกำหนดให้กิจการจัดหาอุปกรณ์ สินค้า หรือสินทรัพย์อื่นที่มีตัวตนให้ผู้แทนจำหน่ายด้วยราคาซึ่งต่ำกว่าราคาที่คิดกับผู้อื่น หรือด้วยราคาที่ไม่ก่อให้เกิดกาไรที่สมเหตุสมผลจากการขายนั้น ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องบันทึกค่าสิทธิเริ่มแรกบางส่วนเป็นรายการรอการตัดบัญชีและทยอยรับรู้เป็นรายได้ตลอดระยะเวลาที่สินค้านั้นน่าจะมีการขายให้ผู้แทนจำหน่าย ในสถานการณ์ดังกล่าว สัดส่วนของค่าสิทธิเริ่มแรกดังกล่าวต้องเพียงพอสำหรับประมาณการต้นทุนที่สูงกว่าราคาขายและกาไรที่สมเหตุสมผลตลอดระยะเวลาที่คาดว่าจะขายสินค้าให้กับผู้แทนจำหน่าย กิจการจะรับรู้ยอดคงเหลือของค่าสิทธิเริ่มแรกเป็นรายได้เมื่อกิจการให้บริการเริ่มแรกทั้งหมดและได้ปฏิบัติตามข้อผูกพันที่เป็นนัยสำคัญแล้ว ตัวอย่างเช่น กิจการได้ให้ความช่วยเหลือในการเลือกสถานที่ทำการ ให้การฝึกอบรมพนักงาน ให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน และการโฆษณา

การให้บริการเริ่มแรกและข้อผูกพันอื่นตามสัญญาการเป็นผู้แทนจำหน่ายอาจขึ้นอยู่กับจำนวนของสาขาที่อยู่ในบริเวณนั้น ในกรณีดังกล่าว กิจการจะรับรู้ค่าบริการเริ่มแรกเป็นรายได้ตามสัดส่วนของจำนวนสาขา ซึ่งกิจการได้ให้บริการเริ่มแรก ที่เป็นนัยสำคัญแล้ว

หากกิจการเรียกเก็บค่าสิทธิเริ่มแรกโดยแบ่งเป็นหลายงวดและมีความไม่แน่นอนอย่างที่เป็นนัยสำคัญในการเรียกเก็บค่าบริการได้เต็มจำนวน ให้กิจการรับรู้ค่าสิทธิดังกล่าวตามจำนวนเงินงวดที่ได้รับชำระจริง

ค. ค่าสิทธิในการเป็นผู้แทนจำหน่ายอย่างต่อเนื่อง

กิจการจะรับรู้ค่าสิทธิจากการให้ผู้แทนใช้สิทธิหรือรับบริการตามสัญญาอย่างต่อเนื่องเป็นรายได้ตามบริการที่ให้หรือตามสิทธิที่ใช้

ง. รายการที่มีลักษณะเป็นตัวแทน

กิจการอาจตกลงกับผู้แทนจำหน่ายซึ่งโดยเนื้อหาแล้วมีลักษณะที่กิจการทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้แทนจำหน่าย ตัวอย่างเช่น กิจการอาจสั่งวัสดุและจัดส่งให้กับผู้แทนจำหน่ายโดยไม่มีกำไร รายการดังกล่าวนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ตัวอย่างที่ 19 ค่าธรรมเนียมในการพัฒนา โปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามความต้องการของลูกค้า กิจการจะรับรู้ค่าธรรมเนียมในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามความต้องการของลูกค้า เป็นรายได้ตามขั้นความสำเร็จของการพัฒนา ซึ่งขั้นของความสำเร็จดังกล่าวต้องคำนึงถึงการให้บริการภายหลังการส่งมอบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และเงินปันผล

ตัวอย่างที่ 20 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าสิทธิ กิจการจะรับรู้ค่าธรรมเนียมและค่าสิทธิที่ได้รับจากการให้ผู้อื่นใช้สินทรัพย์ของกิจการเป็นรายได้ตามเนื้อหาในข้อตกลง (ตัวอย่างของสินทรัพย์ที่กิจการให้ผู้อื่นใช้ คือ เครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ลิขสิทธิ์ทางดนตรี แผ่นเสียงต้นฉบับ และภาพยนตร์) ในทางปฏิบัติ กิจการอาจใช้วิธีเส้นตรงในการรับรู้รายได้ตลอดอายุของข้อตกลง ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้ได้รับสิทธิสามารถใช้เทคโนโลยีนั้นได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

การที่ผู้ให้สิทธิมอบสิทธิให้ผู้รับสิทธิโดยคิดค่าธรรมเนียมเป็นจำนวนคงที่หรือเป็นหลักประกันซึ่งไม่สามารถเรียกคืนได้ภายใต้สัญญาที่ยกเลิกไม่ได้ ซึ่งสัญญานั้นอนุญาตให้ผู้รับสิทธิใช้สิทธิได้ตามประสงค์และผู้ให้สิทธิไม่มีข้อผูกพันใดๆ การมอบสิทธิดังกล่าว โดยเนื้อหาแล้วคือการขาย ตัวอย่างเช่น สัญญาให้สิทธิในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยผู้ให้สิทธิไม่มีข้อผูกพันภายหลังการส่งมอบโปรแกรม หรือการให้สิทธิในการจัดฉายภาพยนตร์ โดยผู้ให้สิทธิไม่มีอำนาจควบคุมผู้แทนจำหน่ายและไม่เคยว่าจะได้รับรายได้เพิ่มจากค่าผ่านประตู ในกรณีดังกล่าว ผู้ให้สิทธิจะรับรู้รายได้เมื่อมีการขาย

ในบางกรณีผู้ให้สิทธิจะได้รับค่าธรรมเนียมหรือค่าสิทธิโดยขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคต ดังนั้น ผู้ให้สิทธิจะรับรู้รายได้เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะได้รับค่าธรรมเนียมหรือค่าสิทธินั้นซึ่งโดยปกติต้องมีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นแล้ว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความรู้และความเข้าใจของนักบัญชีธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่
ต่อมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระ (Independent Study) หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ผู้ศึกษา จะนำไปรวบรวม วิเคราะห์และสรุปผลซึ่งจะใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้นและขอรับรองว่าข้อมูลที่ท่านกรณำให้มานั้นจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อตัวท่านและงานในหน้าที่แต่ประการใด

ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอความกรุณาท่านสละเวลาตอบแบบสอบถามชุดนี้ และขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบคำถามเป็นอย่างดี

นางสาวลักขณา หนูมี

นักศึกษาปริญญาโท รหัส 531532261

หลักสูตรบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ส่วน ประกอบด้วย

- ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและสถานประกอบการ
- ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจของนักบัญชีธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใน อำเภอเมืองเชียงใหม่ ต่อมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่องรายได้
- ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. อายุ

() 1. น้อยกว่า 20 ปี

() 2. 20 – 25 ปี

() 3. 26 – 30 ปี

() 4. 31 – 35 ปี

() 5. 36 – 40 ปี

() 6. มากกว่า 40 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

() 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

() 2. ปริญญาตรี

() 3. ปริญญาโท

() 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. วุฒิการศึกษา

() 1. สาขาวิชาการบัญชี

() 2. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

() 3. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. ตำแหน่ง

() 1. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี

() 2. สมุหบัญชี

() 3. พนักงานบัญชี

() 4. อื่นๆ ระบุ.....

6. ประสบการณ์ในการทำงาน

() 1. 1 – 2 ปี

() 2. 3 – 5 ปี

() 3. 6 – 10 ปี

() 4. 11 – 15 ปี

() 5. เกินกว่า 15 ปี

7. ประเภทของกิจการ

() 1. กิจการเจ้าของคนเดียว

() 2. ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

() 3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด

() 4. บริษัทจำกัด

() 5. บริษัทจำกัด(มหาชน)

8. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ
- () 1. น้อยกว่า 5 ปี () 2. 5 – 10 ปี
- () 3. 11 – 15 ปี () 4. มากกว่า 15 ปี
9. กิจการของท่านมีขนาดทุนจดทะเบียน
- () 1. ต่ำกว่า 5 ล้านบาท () 2. 5 ล้านบาท – 10 ล้านบาท
- () 3. 11 ล้านบาท – 20 ล้านบาท () 4. มากกว่า 20 ล้านบาท
10. กิจการของท่านทำบัญชีโดย
- () 1. พนักงานบัญชี () 2. จ้างสำนักงานบัญชี
- () 3. พนักงานบัญชีและจ้างสำนักงานบัญชี () 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
11. นโยบายของธุรกิจเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ที่ท่านทำบัญชี เป็นแบบไหน
- () 1. ขายที่ดินเปล่าอย่างเดียว () 2. ขายที่ดินพร้อมบ้าน โดยสังสร้าง
- () 3. ขายที่ดินพร้อมบ้านสร้างเสร็จ () 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
12. ท่านเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้ หรือไม่
- () 1. เคย () 2. ไม่เคย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 ความรู้ และความเข้าใจ เกี่ยวกับการรับรู้รายได้ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552)
เรื่อง รายได้

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด

1. การรับรู้รายได้

1.1 เกณฑ์การรับรู้รายได้ทั้งจำนวน (Full Accrual Method) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจ
อสังหาริมทรัพย์ ที่ถูกต้องตามมาตรฐานฯ หมายถึง

- 1. กิจการได้โอนความเสี่ยงและกรรมสิทธิ์ การครอบครองในสินทรัพย์ไปให้แก่ผู้ซื้อแล้ว
และกิจการไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องในการบริหารหรือควบคุมสินทรัพย์ที่ได้โอนกรรมสิทธิ์
ไปแล้วทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 2. กิจการได้โอนความเสี่ยงและกรรมสิทธิ์ การครอบครองในสินทรัพย์ไปให้แก่ผู้ซื้อแล้ว
แต่กิจการยังคงมีภาระผูกพันต่อสินทรัพย์ที่ขายหรือมีภาระที่ต้องปรับปรุงสินทรัพย์ภาย
หลังจากที่ได้ขายไปแล้ว
- 3. กิจการได้โอนความเสี่ยงและกรรมสิทธิ์การครอบครองในสินทรัพย์ไปให้แก่ผู้ซื้อแล้ว และ
มีสัญญาแนบท้ายโดยระบุการซื้อคืนกรณีลูกค้าไม่พอใจในคุณภาพสินค้า
- 4. ไม่ทราบ

1.2 กรณีใดที่กิจการ สามารถรับรู้รายได้ทั้งจำนวน (Full Accrual Method) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการรับรู้
รายได้สำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ที่ถูกต้องตามมาตรฐานฯ

- 1. ผู้ซื้อได้เข้าไปครอบครองหรือใช้ประโยชน์จากอสังหาริมทรัพย์แล้วในขณะที่ยังจ
ดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ไม่เสร็จ
- 2. กิจการมีสัญญาประกันคุณภาพในสินทรัพย์ที่ขายหรือมีภาระที่ต้องปรับปรุงสินทรัพย์
ภายหลังจากที่ได้ขายไปแล้ว
- 3. กิจการมีสัญญากับผู้ซื้อในกรณีที่ผู้ซื้อไม่พอใจในคุณภาพสินค้า สามารถบอกเลิกการซื้อ
ได้
- 4. ไม่ทราบ

1.3 การขายบ้านพร้อมที่ดินสร้างเสร็จก่อนขายและมีการโอนกรรมสิทธิ์ภายใน 6 เดือนในปีเดียวกัน ตาม
มาตรฐานการบัญชี กิจการควรจะรับรู้รายได้ด้วยเกณฑ์อะไร

- 1. เกณฑ์สิทธิ
- 2. เกณฑ์สิทธิตามอัตราร้อยละของงานที่ทำเสร็จ
- 3. เกณฑ์สิทธิตามการผ่อนชำระ 4. ไม่ทราบ

1.4 หาก กิจการเปลี่ยนวิธีการรับรู้รายได้ จากเดิมที่มีการรับรู้รายได้ตามงวดงาน หรือ ตามผลสำเร็จของงาน มาเป็นการรับรู้รายได้เมื่อมีการโอนกรรมสิทธิ์ ตามมาตรฐานฯ การรับรู้ดังกล่าวจะส่งผลให้ รายได้ และ สินค้าคงเหลือ ในงบการเงินของกิจการเป็นอย่างไร

- 1. รายได้เพิ่มขึ้น สินค้าคงเหลือลดลง
- 2. รายได้เพิ่มขึ้น สินค้าคงเหลือเพิ่มขึ้น
- 3. รายได้ลดลง สินค้าคงเหลือเพิ่มขึ้น
- 4. รายได้ลดลง สินค้าคงเหลือลดลง

1.5 กิจการได้ทำการพัฒนาที่ดินเสร็จทุกตารางก่อนขาย และไม่มีภาระผูกพันที่จะต้องปรับปรุงที่ดินแปลงที่ขายแล้ว กิจการ ได้ทำสัญญาจะซื้อจะขายกับผู้ซื้อ โดยผู้ซื้อสัญญาว่าจะชำระเงินทั้งหมดในวันโอนกรรมสิทธิ์ กรณีดังกล่าว กิจการสามารถรับรู้รายได้การขายที่ดินดังกล่าวเป็นรายได้ทั้งจำนวนในวันที่ตกลงทำสัญญาจะซื้อจะขาย ท่านคิดว่า การรับรู้รายได้ดังกล่าวเข้าเกณฑ์การรับรู้ตามมาตรฐานหรือไม่

- 1. ไม่เข้าเกณฑ์การรับรู้รายได้ ตามมาตรฐานฯ เนื่องจากกิจการยังไม่ได้โอนความเสี่ยงและกรรมสิทธิ์การครอบครองในที่ดิน ไปให้แก่ผู้ซื้อ
- 2. เข้าเกณฑ์การรับรู้รายได้ ตามมาตรฐานฯ เนื่องจากกิจการ ได้ตกลงทำสัญญาจะซื้อจะขายกับผู้ซื้อแล้ว และสัญญาดังกล่าวถือเป็นค้ำประกันสัญญาว่าผู้ซื้อตกลงจะซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวแน่นอน
- 3. เข้าเกณฑ์การรับรู้รายได้ ตามมาตรฐานฯ เนื่องจากผู้ซื้อ ได้เข้าใช้ประโยชน์จากที่ดินนั้นแล้ว แต่ การจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ยังไม่เสร็จเรียบร้อย
- 4. ไม่ทราบ

1.6 บริษัท นพรัตน์มีพร็อพเพอร์ตี้ จำกัด ทำการพัฒนาที่ดินแล้วเสร็จทั้งหมดพร้อมขายจำนวน 6,000 ตารางวา ในราคาขายตารางวาละ 2,000 บาท โดยกำหนดเงื่อนไขให้ลูกค้าจ่ายเงินดังนี้

เงินที่ลูกค้าต้องจ่าย ณ. วันที่จอง	1,000,000	บาท
เงินที่ลูกค้าต้องจ่าย ณ. วันที่ทำสัญญา	2,000,000	บาท
ผ่อนชำระ 6 งวด ๆละ 1,500,000 บาท	<u>9,000,000</u>	บาท
รวมราคาขาย	<u>12,000,000</u>	บาท

การบันทึกบัญชี ณ. วันจอง กิจการต้องบันทึกบัญชี โดย

- 1. เดบิต เงินสด 1,000,000
เครดิต รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ 1,000,000
- 2. เดบิต เงินสด 1,000,000
เครดิต เงินรับล่วงหน้าจากลูกค้า 1,000,000

☐	3.	เดบิต เงินสด	1,000,000	
		เครดิต ลูกหนี้การค้า		1,000,000
☐	4.	ไม่ทราบ		

1.7 จากข้อมูลในข้อ 1.6 การบันทึกบัญชีของกิจการ ณ. วันที่ทำสัญญา กิจการได้รับชำระเงินจากลูกค้า กิจการจะบันทึกบัญชี

☐	1.	เดบิต เงินสด	2,000,000	
		เครดิต รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์		2,000,000
☐	2.	เดบิต เงินสด	2,000,000	
		เงินรับล่วงหน้าจากลูกค้า	1,000,000	
		ลูกหนี้การค้า	9,000,000	
		เครดิต รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์		12,000,000
☐	3.	เดบิต เงินสด	2,000,000	
		ลูกหนี้การค้า	9,000,000	
		เครดิต มูลค่างานที่ทำเสร็จยังไม่เรียกเก็บเงิน		11,000,000
☐	4.	ไม่ทราบ		

1.8 จากข้อมูลในข้อ 1.6 การบันทึกบัญชีของกิจการ ณ. วันที่ได้รับเงินค่างวดจากลูกค้าแต่ละงวด กิจการจะบันทึกบัญชีที่ได้เงินจากลูกค้าแต่ละงวดดังนี้

☐	1.	เดบิต เงินสด	1,500,000	
		เครดิต รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์		1,500,000
☐	2.	เดบิต เงินสด	1,500,000	
		เครดิต ลูกหนี้การค้า		1,500,000
☐	3.	เดบิต เงินสด	1,500,000	
		เครดิต มูลค่างานที่ทำเสร็จยังไม่เรียกเก็บเงิน		1,500,000
☐	4.	ไม่ทราบ		

1.9 กรณีลูกค้าไม่สามารถผ่อนชำระเงินค่างวด หรือยกเลิกการซื้อขาย และกิจการได้ทำการยึด/ริบเงินจองและเงินทำสัญญาลูกค้า กิจการจะต้องบันทึกบัญชี

☐	1.	เดบิต เงินรับล่วงหน้าจากลูกค้า		
		เครดิต รายได้จากการยึดการจองและสัญญา		
☐	2.	เดบิต เงินรับล่วงหน้าจากลูกค้า		
		เครดิต ลูกหนี้การค้า		

3. เดบิต รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์
 เครดิต ลูกหนี้การค้า
4. ไม่ทราบ

1.10 กิจการได้รับเงินค่าธรรมเนียมนการโอนกรรมสิทธิ์จากผู้ซื้อ โดยมีส่วนต่างคงเหลือจากค่าธรรมเนียมนการโอนกรรมสิทธิ์ตามที่กฎหมายกำหนด กิจการจะต้องบันทึกบัญชีรับรู้อส่วนต่างนั้นเป็น

1. รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์
2. รายได้ค่าธรรมเนียมนการโอน
3. ไม่ต้องบันทึกบัญชี
4. ไม่ทราบ

1.11 ปี 25x5 กิจการมีนโยบายการรับรู้รายได้ตามอัตราส่วนงานที่ทำเสร็จ ในปีดังกล่าวกิจการสร้างบ้านขายในราคา 5 ล้านบาท สร้างเสร็จ 80% กิจการมีการรับรู้รายได้ 4 ล้านบาท และรับรู้ต้นทุนตามที่เกิดจริง (สมมติ 1.5 ล้านบาท) ณ สิ้นปี งบการเงินของบริษัทจะแสดงกำไร(ขาดทุน) 2.5 ล้านบาท ในปีถัดมากิจการเปลี่ยนวิธีการรับรู้รายได้ มาเป็นการรับรู้เมื่อมีการโอนกรรมสิทธิ์ตามมาตรฐานฯ ท่านคิดว่ากิจการต้องทำการปรับปรุงงบการเงินย้อนหลังหรือไม่อย่างไร

1. กิจการไม่ต้องปรับปรุงงบการเงินย้อนหลัง
2. กิจการต้องปรับปรุงงบการเงิน โดยกิจการต้องโอนกลับรายได้และต้นทุนที่เคยรับรู้ตามวิธีอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จออกจากกำไรสะสม โดย

เดบิต	กำไร(ขาดทุน)สะสม	2,500,000
	ต้นทุนการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์-งานระหว่างก่อสร้าง	1,500,000
เครดิต	รายได้จากการขาย	4,000,000

3. กิจการต้องปรับปรุงงบการเงิน โดยกิจการต้องโอนกลับรายการต้นทุนที่เคยรับรู้ตามวิธีอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จออกจากรายได้จากการขาย โดย

เดบิต	ต้นทุนการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์-งานระหว่างก่อสร้าง	1,500,000
เครดิต	รายได้จากการขาย	1,500,000

4. ไม่ทราบ

2. การวัดมูลค่าของรายได้

2.1 การวัดมูลค่าของรายได้ ตามมาตรฐานฯ กิจการต้องวัดมูลค่าของรายได้โดยใช้มูลค่าใดในการตกลงซื้อขายกัน

- 1. มูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือค้างรับสุทธิจากจำนวนส่วนลดการค้าและส่วนลดตามปริมาณการซื้อ
- 2. มูลค่าปัจจุบันของสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือค้างรับสุทธิจากจำนวนส่วนลดการค้าและส่วนลดตามปริมาณการซื้อ
- 3. วัดได้ทั้งมูลค่ายุติธรรม และ มูลค่าปัจจุบันของสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือค้างรับสุทธิตามแต่จะตกลงกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย
- 4. ไม่ทราบ

2.2 ตามความเข้าใจของท่าน “มูลค่ายุติธรรม” หมายถึง

- 1. จำนวนเงินที่ ผู้ซื้อ และ ผู้ขายตกลง ซื้อขายกันในราคาหรือจำนวนเงินที่ทั้งสองฝ่ายพึงพอใจ และสามารถต่อรองราคากัน ได้อย่างเป็นอิสระต่อกัน
- 2. จำนวนเงินที่ ผู้ซื้อ และ ผู้ขาย ตกลงซื้อขายกันตามราคาปัจจุบันที่สำนักงานที่ดินประเมิน ณ.วัน โอนกรรมสิทธิ์
- 3. จำนวนเงินที่ผู้ซื้อ และ ผู้ขายตกลง ซื้อขายกันในราคาหรือจำนวนเงินที่ทั้งสองฝ่ายพึงพอใจ และสามารถต่อรองราคากัน ได้อย่างเป็นอิสระต่อกันบวกด้วยราคาส่วนเพิ่มจากส่วนต่างของราคาประเมินกับราคาที่ตกลงซื้อขายกัน
- 4. ไม่ทราบ

2.3. บริษัท เอ จำกัด มีที่ดิน 200 ตารางวา ได้แบ่งขายที่ 100 ตารางวาให้กับ นาย บี ในราคา ตารางวาละ 8,000 บาท เงื่อนไขการรับชำระเงินมีดังนี้ วันที่จอง 50,000 บาท วันที่ทำสัญญา 150,000 บาท และ ผ่อนชำระ 20 งวด งวดละ 30,000 บาท ในระหว่างการผ่อนชำระบริษัทฯ ได้ทำการพัฒนาที่ดินดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่ดีขึ้น ทำให้มีต้นทุนเพิ่มขึ้นในราคาตารางวาละ 1,000 บาท ณ.วัน โอนกรรมสิทธิ์ที่สำนักงานที่ดิน นายบี ต้องชำระเงินให้กับบริษัท เอ อีกเป็นจำนวนเงินเท่าไร

- 1. 100,000 บาท
- 2. 200,000 บาท
- 3. ไม่ต้องชำระเพิ่มเติม เนื่องจาก นายเอ ได้ผ่อนชำระเงินส่วนที่ค้างไว้ครบตามราคาที่ตกลง ทำสัญญาซื้อขายกันที่ ราคาตารางวาละ 8,000 บาท ค่าใช้จ่ายส่วนที่เพิ่มขึ้นมานั้น อยู่ใน ส่วนรับผิดชอบของผู้ขาย
- 4. ไม่ทราบ

3. การเปิดเผยข้อมูล

3.1 การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินตามมาตรฐานฯ หมายถึง

- 1. ตัวอย่างประกอบรายงานหรืองบการเงิน ที่ให้ข้อเท็จจริงในการจัดทำบัญชี
- 2. การแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการจัดทำงบการเงิน
- 3. คำอธิบาย หรือตัวอย่างประกอบรายงานหรืองบการเงิน ที่ให้ข้อเท็จจริง ความเห็นหรือรายละเอียดเพื่อช่วยให้การตีความในรายงานหรืองบการเงินนั้นให้ดีขึ้น
- 4. ไม่ทราบ

3.2 วัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินตามมาตรฐานฯ มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร

- 1. เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจในข้อมูลที่นำเสนอ และทำให้งบการเงินมีความเชื่อถือได้ เข้าใจง่าย ถูกต้องครบถ้วน ผู้ใช้งบการเงินสามารถนำข้อมูลทางการบัญชีของกิจการไปเปรียบเทียบกับอีกกิจการหนึ่งหรือเปรียบเทียบกับข้อมูลของกิจการเดียวกันในแต่ละงวดบัญชีได้
- 2. ทำให้งบการเงินมีความเชื่อถือได้ โปร่งใส และเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น สามารถนำข้อมูลทางการบัญชีของกิจการไปเปรียบเทียบกับอีกกิจการหนึ่งหรือเปรียบเทียบกับข้อมูลของกิจการเดียวกันในแต่ละงวดบัญชีได้
- 3. เพื่ออธิบายรายการทางบัญชี นโยบายทางการบัญชีที่กิจการใช้ในการจัดทำงบการเงินทำให้งบการเงินมีความเชื่อถือได้ เข้าใจง่าย ถูกต้องครบถ้วน
- 4. ไม่ทราบ

3.3 การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินตามมาตรฐานฯ กิจการจะต้องเปิดเผยข้อมูลสำคัญอะไรบ้างให้ผู้ใช้งบการเงินได้ทราบ

- 1. นโยบายการรับรู้รายได้ของโครงการจากการขาย และจำนวนรายได้แต่ละประเภท
- 2. รายละเอียดของบัญชีสินทรัพย์อื่น และหนี้สินอื่นที่อาจเกิดขึ้น เช่น ค่าชดเชยความเสียหาย ค่าปรับ
- 3. เปิดเผยทั้งข้อ 1 และ ข้อ 2
- 4. ไม่ทราบ

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของนักบัญชีธุรกิจสหกรณ์
คำชี้แจง กรุณาระบุข้อความ แสดงถึงปัญหา

3.1. ปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงานของนักบัญชีเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้ ท่านได้พบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของการรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานดังกล่าวนี้ ในเรื่องใดบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3.2. ท่านมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่องรายได้ อย่างไร เพื่อให้ให้นักบัญชีได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีดังกล่าว และ ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านให้ความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวลักขณา หนูมี
วัน เดือน ปี เกิด	17 มีนาคม พ.ศ. 2514
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2533 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการบัญชี โรงเรียนพัฒนวิชาการลานนาและเทคโนโลยี จังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2535 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี โรงเรียนพัฒนวิชาการลานนาและเทคโนโลยี จังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2538 ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจและการจัดการ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2547 บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ แขนงวิชาบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ประสบการณ์	พ.ศ.2547 – 2548 พนักงานบัญชี บจก.ออนสมูทไทย พ.ศ.2549 – 2550 พนักงานบัญชี บจก.เชียงใหม่ไฮคอน พ.ศ. 2551 – 2553 เจ้าหน้าที่บัญชี มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น พ.ศ. 2554 – ปัจจุบัน พนักงานบัญชี บจก.เชียงใหม่ควอลิตี้ พรีเมอเปอดี

